

Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd och dess närstående företag Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14.

- 2) Preskriptionstiden som föreskrivs i artikel 221.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tillämpas på uttag av den antidumpningstull som infördes genom de genomförandeförordningar som avses i punkt 1 i detta domslut.

(¹) EUT C 38, 6.2.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juni 2019 — Republiken Österrike mot Republiken Tyskland

(Mål C-591/17) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 18, 34, 56 och 92 FEUF — En medlemsstats lagstiftning som föreskriver en infrastrukturavgift för personbilar — Ägare av fordon som är registrerade i denna medlemsstat medges ett undantag från fordonsskatten med ett belopp som motsvarar denna avgift)

(2019/C 270/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Republiken Österrike (ombud: G. Hesse, J. Schmoll och C. Drexel)

Svarande: Republiken Tyskland (ombud: T. Henze och S. Eisenberg biträdda av advokat C. Hillgruber)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Nederländerna (ombud: J. Langer, J.M. Hoogveld och M. Bulterman)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: Nymann-Lindegren och M. Wolff)

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18, 34, 56 och 92 FEUF genom att införa infrastrukturavgiften för personbilar och samtidigt föreskriva ett undantag från fordonsskatten med ett belopp som i vart fall motsvarar den avgift som betalats, till förmån för ägare av fordon som är registrerade i Tyskland.
- 2) Talan ogillas i övrigt.

- 3) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Republiken Österrikes rättegångskostnader.
- 4) Republiken Österrike ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.
- 5) Konungariket Nederländerna och Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 402, 27.11.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) — Skatteverket mot Memira Holding AB

(Mål C-607/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Koncern — Etableringsfrihet — Avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster — Begreppet slutliga förluster — Dotterbolaget absorberas av moderbolaget genom fusion — Lagstiftning i dotterbolagsstaten som i samband med en fusion endast medger förlustavdrag för förlustsubjektet)

(2019/C 270/05)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: Memira Holding AB

Domslut

- 1) Vid bedömningen av huruvida förluster som uppkommit i ett dotterbolag med hemvist i utlandet är slutliga, i den mening som avses i punkt 55 i domen av den 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), är den omständigheten att reglerna i dotterbolagsstaten inte medger att förluster i ett bolag förs över till en annan skattskyldig person genom en fusion mellan bolag som har hemvist i samma stat inte avgörande, såvida inte moderbolaget visar att det saknar möjlighet att utnyttja dessa förluster genom att få till stånd — vilket bland annat kan ske genom en överlåtelse — att förlusterna utnyttjas skattemässigt av en utomstående part för framtida beskattningsår.
- 2) För det fall den i första frågan angivna omständigheten skulle visa sig vara relevant saknar det betydelse att det då inte finns något annat subjekt i dotterbolagsstaten som hade kunnat dra av förlusterna vid en fusion om ett sådant avdrag hade varit tillåtet.

(¹) EUT C 5, 8.1.2018.
